

ringssager. Her har man det niveau, som man efter de nugældende regler på flere af de områder, hvor der foretages lønindeholdelse, også tilstræber, men bare ikke opnår.

En lille del af forslaget handler om gebyrer, og her har vi fra Enhedslistens side fremsat et beslutningsforslag, der formentlig snart kommer til første behandling. Det går ud på, at gebyrerne for offentlige krav skal svare til de gebyrer, der er fastsat for private krav, for det mener vi er en fornuftig måde at gøre det på. Det er som sagt en lille del af det, der ligger i forslaget her.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der på alle områder med rente og forældelse osv. skal være ens regler, mener vi, at vi skal se nøjere på det. På nogle områder vil det betyde en forringelse af borgernes retsstilling, og så vil vi selvfølgelig ikke være med til, at man laver ens regler. F.eks. er der jo en meget stor del af de offentlige krav, der ikke forrentes i dag, og her bør man selvfølgelig ikke indføre en forrentning, ligesom der for nogle sociale krav, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, i dag er nogle særlige forældelsesregler, fordi der er en særlig baggrund for de sociale krav. Her synes vi også, det er fornuftigt at se på, om man ikke skal opretholde de særlige forældelsesregler.

Men grundlæggende mener vi altså, det er meget vigtigt og noget, der i høj grad vil hjælpe på borgernes retssikkerhed, at man får ens regler og får en klageinstans. Hvis nogle af de tilstedeværende nogen sinde har set det skema, man får tilsendt, når man får foretaget lønindeholdelse, vil de vide, at der er en fin klagevejledning med et skema over, hvilke myndigheder man skal klage til, afhængig af, hvad det nu er for et krav, der foretages lønindeholdelse for. Nogle gange kan der godt foretages lønindeholdelse for flere forskellige krav på én gang, så er det flere forskellige myndigheder, man skal klage til. Ud for en af dem er der oven i købet et spørgsmålstegn, fordi det ikke vides helt nøjagtig, hvad det er for en myndighed, man skal klage til. Der er altså i høj grad behov for, at vi går ind og ser på det, fordi der ikke er ens regler, hvad nogle af ordførerne har lagt til grund i deres ordførertaler.

Jeg ser meget frem til udvalgsarbejdet og håber, at det lykkes hen ad vejen at få skabt nogle klare regler, der kan forbedre borgernes retssikkerhed.

Bodil Kornbek (KRF):

I Kristeligt Folkeparti kan vi også støtte intentionerne bag dette forslag. Vi ønsker også regel-

forenkling og videst mulig gennemskuelighed for at sikre borgerne størst mulig retssikkerhed.

Men som ministeren meget fornuftigt sagde – og jeg er glad for, at jeg kan få lov til at give udtryk for det for en gangs skyld – er det et område, der favner meget bredt, det er omfangsrigt, og det er temmelig kompliceret. Efter forslaget her virker det, som om det er ligetil og meget enkelt, og det hele er måske mere eller mindre en tilfældighed, så nu laver vi nogle regler.

Den holder altså ikke helt. Det er nemlig vigtigt at se på de nuværende regler og dermed også de overvejelser og prioriteringer, der ligger til grund for, at tingene ser ud, som de nu engang gør, og så er det selvfølgelig også vigtigt at forholde sig til, hvor det kan betale sig, og hvor det vil være godt at harmonisere reglerne, så de bliver ens, og det bliver gavnligt for borgerne.

Det arbejde ser jeg frem til i udvalgsbehandlingen, og hvis ministeren vil støtte det, tror jeg på, at det kan blive godt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt allerførst sige tak til ordførerne for debatten. Jeg synes, at vi har fået udtrykt nogle holdninger om problemerne, som vi godt kan være tjent med at gå videre med, og det er sådan set lidt tankevækkende, at langt de fleste ordførere har været rimelig positive over for forslaget, inklusive ministeren. Det var sådan set mest Venstres og De Konservatives ordførere, der var meget afvisende over for det.

Kl. 19.45

SF's helt grundlæggende hensigt med forslaget er, at vi først og fremmest ser tingene fra borgernes synspunkt og synsvinkel, og ud fra det forsøger vi så at komme frem til et projekt, som er forståeligt, gennemskueligt og ensartet og først og fremmest har retssikkerhed i sig, for det synes vi altså der mangler meget af i det eksisterende system.

Jeg er sådan set enig med de ordførere, der har sagt – og det gælder jo så heldigvis langt de fleste – at der sikkert har været godt belæg for, at man har lavet ordningerne sådan, som man nu engang har lavet dem. Der er bare det ved det, at borgeren jo ikke er så opmærksom på, om det er den ene eller den anden eller den tredje offentlige instans, han får tingene fra, og så bliver det pludselig uoverskueligt, og så er det efter vores